

D ů v o d y:

Žalovaný napadá sice právem zrušovací usnesení, pokud má odvolací soud za to, že je tu důvod závazku k náhradě škody. Závazek k náhradě škody ex delicto, — a jen o ten tu může jíti, — předpokládá čin bezprávný, škodu, příčinnou spojitost mezi škodou a činem bezprávným a zavinění škůdcovo (§ 1295 a násl. obč. zák.). Činem bezprávným rozumí se nezákonné zasahování do cizí právní sféry. Může jím býti i opomenutí, ovšem jen tehdy, pokud zákon nebo vládní nařízení ukládá povinnost k pozitivnímu činu. Bezprávný čin ani opomenutí nelze však shledati u žalovaného, jenž nebyl povinen zboží a fakturu, došlé na jeho adresu, žalobkyni vrátiti, i když věděl, že byly objednány na jeho adresu spolužákem S-em, kterýž byl agentem žalující firmy a hodnověrně mu odůvodnil, proč tak učinil. Vydal-li došlé ho zboží i fakturu S-ovi, učinil tak jen v předpokladu, že S. stržený peníz prodávající firmě zašle, a nepřestoupil tím zákon ani vládní nařízení. Nebylo tu bezprávného činu na straně žalovaného, nebylo třeba uvažovati o škodě, příčinné souvislosti mezi ním a škodou a o zavinění. Žalobní nárok, pokud jest opřen o čin nedovolený, není důvodem po právu a není proto třeba doplniti řízení zjišťováním škody.

Nelze však schváliti právní názor nižších soudů, že nebyla uzavřena kupní smlouva přijetím reální oferty žalobkyně, disponováním se zbožím neobjednaným se strany žalovaného. Přijal-li žalovaný zboží naň adresované a jemu fakturované a disponoval-li s ním tím, že je předal ku prodeji S-ovi, nestaraje se, zda on trhovou cenu zapraví, přijal reální ofertu vlastním jménem a musí fakturovanou cenu žalobkyni zaplatiti, neboť přijetím zasláního zboží přijal nabídku a uzavřel tím kupní smlouvu, při čemž mu bylo známo zboží a známa kupní cena (§ 1053 a násl. obč. zák.). Tomu nevádí, že žalovaný přijal zboží jen z ochoty k S-ovi, neboť projev v tom směru k prodávateli neučinil, takže tato vším právem spoléhala na jeho opravdovou vůli zboží koupiti a podržeti vlastním jménem a musí býti chráněna v této bezestnosti. Po této stránce nebylo mezi stranami sporu co do skutkového stavu, a to ani co do výše kupní ceny, není proto třeba doplnění řízení a bylo zrušeno usnesení v odpor vzaté.

Rekurs žalobkyně proti témuž usnesení bylo odmítnouti, poněvadž rekurentka se domáhala odvoláním nejen změny rozsudku prvního soudu, nýbrž i jeho zrušení a v tomto směru bylo jí vyhověno a proto nemá příčiny si stěžovati.

Čís. 12686.

Vyklizení vydražené nemovitosti o sobě, záležející jen v odstranění movitých věcí a osob z vydražené nemovitosti podle § 349 ex. ř., lze povolit i před splněním dražebních podmínek vydražitelem.

(Rozh. ze dne 9. června 1933, R II 212/33.)

Vydražitel navrhl proti dlužníkům povolení exekuce jich vyklizením a odevzdáním vydražené nemovitosti. Soud první stolice exekuci povolil. Rekursní soud exekuční návrh zamítl: Důvody: Vydražitel nabývá sice vlastnického práva k vydražené nemovitosti již přiklepem, avšak odevzdání vydražené nemovitosti, jež se vykoná podle ustanovení § 349 ex. ř., tedy odstraněním osob a movitých věcí a uvedení vydražitele v držbu, může žádati teprve, když všechny dražební podmínky byly splněny (§ 156 druhý odstavec ex. ř.). Jak jest ze spisu patrné, nebyly dosud všechny dražební podmínky splněny. Důsledkem toho nebyl vydražitel oprávněn žádati již nyní nucené vyklizení vydražené nemovitosti a její odevzdání.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu, pokud jím bylo povoleno vyklizení vydražené nemovitosti.

Důvody:

Že lze povolit vyklizení vydražené nemovitosti i před splněním dražebních podmínek, vyslovil a odůvodnil nejvyšší soud v rozhodnutí č. 3312 sb. n. s. a nemá důvodu, aby se uchýlil od vysloveného tam názoru v souzeném případě. Bylo proto důvodnému dovolacímu rekursu vyhověno. Dodati jest jen, že vyklizení o sobě záleží jen v odstranění movitých věcí a osob z vydražené nemovitosti podle § 349 ex. ř., kdežto odevzdáním vydražené nemovitosti, jež předpokládá podle § 156 druhý odstavec ex. ř. splnění dražebních podmínek, se převádí i držba nemovitosti na vydražitele podle § 315 obč. zák., a to pouhým souhlasným projevem vůle obou stran, při čemž vůli povinné strany nahraňuje vůle soudu, a vydražitel nabývá v držbu vše, co posavadní držitel zřetelnými znameními odevzdal, čímž se nemíní znamení v § 427 obč. zák. uvedená, nýbrž myslí se tu na znamení jako prostředky prohlášení vůle tak, jako v § 863 obč. zák. Při tom může, ale nemusí dojít k vyklizení podle § 349 ex. ř., podle toho, zda jsou na vydražené nemovitosti movité věci k nemovitosti nepatřící neb osoby, jež odstraněny býti mají. Právě-li § 156 druhý odstavec ex. ř., že se odevzdání děje podle § 349 ex. ř., nemíní tím říci, že vyklizení jest možné jen za současného odevzdání nemovitosti, nýbrž má na mysli právě případ, kdy se při převádění držby souhlasným projevem vůle obou stran naskytuje i nutnost odstranění movité věci a osoby z odevzdané nemovitosti.

Čís. 12687.

K zabavení motocyklu se nevyžaduje, by při výkonu zabavení byl předložen certifikát.

(Rozh. ze dne 10. června 1933, Rv I 1038/33.)

Okresní nemocenská pojišťovna zabavila v exekuci proti Františku S-ovi motocykl. Žalobce Václav Ch. domáhal se žalobou, o niž tu jde, nepřipustnosti exekuce, tvrdě, že žalovaný motocykl jest jeho vlastnictvím a že ho jen zapůjčil Františku S-ovi. Procesní soud